

- 1 Începând cu luna februarie 2014, inculpatul M, sub acoperirea unor operațiuni comerciale licite de import-export de mărfuri desfășurate prin intermediul SC F SRL, a efectuat operațiuni în vederea introducerii unei cantități însemnate de cocaină pe teritoriul României. Ulterior, începând cu luna aprilie 2014, inculpatul R l-a ajutat pe M să preia containerele cu cocaină și să le transporte într-un depozit al SC F SRL.**

La data de 24 mai 2014, inculpații M și R au introdus fără drept prin Portul Constanța cantitatea netă de 157,93 kilograme de cocaină (drog de mare risc), cu o valoare de aproximativ zece milioane de euro, într-un container care a fost adus de o navă de transport maritim din Bolivia.

Inculpatul R a transportat întreaga cantitate de cocaină la domiciliul său, apoi, după câteva ore, a transportat-o în depozitul SC F SRL unde a fost preluată de inculpatul M pentru a fi deținută de acesta în vederea comercializării.

Ambii inculpați au acționat concordant, după un plan comun stabilit, luând deciziile împreună și acționând împreună pentru îndeplinirea scopului infracțional urmărit. Cu toate acestea, deși cunoștea foarte bine că în containerul primit din Bolivia se află cocaină, inculpatul R nu știa și cantitatea de drog ori valoarea acestuia.

Fapta/Faptele comise de inculpații M și R la 24 mai 2014 constituie:

- A. pentru inculpatul M: infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, în concurs cu infracțiunea de introducere în țară a drogurilor de mare risc, prevăzută de art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, iar pentru inculpatul R: complicitate la infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 48 din Codul penal în referire la art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, în concurs cu complicitatea la infracțiunea de introducere în țară a drogurilor de mare risc, prevăzută de art. 48 din Codul penal în referire la art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000;
- B. pentru ambii inculpați: infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prevăzută de art. 2 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000, în concurs cu infracțiunea de introducere în țară a drogurilor de mare risc, prevăzută de art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000;
- C. pentru ambii inculpați: infracțiunea de introducere în țară a drogurilor de mare risc, prevăzută de art. 3 alin. 1 și 2 din Legea nr. 143/2000.

Răspuns: B

- 2 Inculpatul A, în vârstă de 25 de ani, a fost condamnat la o pedeapsă de 27 de ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi prevăzută de art. 66 lit. a, b din Codul penal pe o durată de 5 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat, prevăzută de art. 189 lit. a din Codul penal raportat la art. 188 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 77 lit. e din Codul penal, la o pedeapsă de 10 ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi prevăzută de art. 66 lit. a, b din Codul penal pe o durată de 4 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de tâlhărie, prevăzută de art. 234 al. 1 lit. c, d din Codul penal raportat la art. 233 din Codul penal, și la o pedeapsă de 30 de ani închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi prevăzută de art. 66 lit. a, b din Codul penal pe o durată de 5 ani, pentru săvârșirea infracțiunii de ultraj, prevăzută de art. 257 alin. 1 din Codul penal în referire la art. 189 lit. c și e din Codul penal, raportat la art. 188 alin. 1 din Codul penal, faptele fiind comise în concurs real la data de 15.02.2014. Pedeapsa, principală sau/și complementară, rezultată ca urmare a aplicării dispozițiilor din Codul penal în vigoare referitoare la concursul de infracțiuni, pe care instanța de judecată o poate aplica în mod legal este:**

- A. detențiunea pe viață, fără pedeapsă complementară;
- B. închisoarea de 42 ani și 4 luni și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzută de art. 66 lit. a, b Cod pe durata de 6 ani și 4 luni;
- C. detențiunea pe viață și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzută de art. 66 lit. a, b din Codul penal pe durata de 5 ani.

Răspuns: A

- 3 În dimineața zilei de 29 martie 2014, în jurul orei 07:30, minora M, în vârstă de 14 ani, s-a deplasat pe jos către școală. În momentul în care a ajuns în dreptul Colegiului Economic, minora l-a observat pe inculpat îndreptându-se către ea.
- Profitând de faptul că nu era nimeni în preajmă, inculpatul s-a hotărât să întrețină un act sexual cu M și a scos din mâneca hainei un cuțit de aproximativ 20 cm pe care l-a pus în pieptul victimei, amenințându-o că o va omorî dacă țipă. Apoi inculpatul a luat victima cu forța de braț și a dus-o într-o toaletă din imediata apropiere, unde, după ce a închis ușa, i-a cerut să se dezbrace. Victima a refuzat, însă inculpatul i-a dat jos pantalonul și chilotul, amenințându-o cu cuțitul.
- Inculpatul a întreținut cu victima un raport sexual anal care nu a durat mult, deoarece victima a reușit să-și întoarcă corpul. Minora a încercat să țipe de mai multe ori, însă inculpatul i-a pus cuțitul în zona gâtului, amenințându-o din nou cu moartea, după care a forțat-o pe victimă să întrețină un raport sexual oral. După aceea, inculpatul a abandonat victima care s-a deplasat imediat la poliție pentru a sesiza săvârșirea infracțiunii, întrucât inculpatul a lăsat ușa deschisă.
- Examinarea medico-legală a victimei a stabilit că minora prezintă contuzie buză inferioară și excoriații la nivelul mucoasei vestibulare genian stângă. Leziunile pot data din 29 martie 2014 și s-au putut produce prin lovire cu corp contondent în condițiile stabilite de anchetă, necesitând 3 - 4 zile de îngrijiri medicale.
- Fapta/Faptele inculpatului, care știa că victima are 14 ani, săvârșită/săvârșite asupra acesteia, constituie:
- A. infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 și alin. 3 lit. c și lit. e din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de agresiune sexuală, prevăzută de art. 219 alin. 1 și alin. 2 lit. c din Codul penal;
 - B. infracțiunea de viol, prevăzută de art. 218 alin. 1 și alin. 3 lit. c din Codul penal;
 - C. infracțiunea de agresiune sexuală, prevăzută de art. 219 alin. 1 și alin. 2 lit. c din Codul penal.

Răspuns: B

- 4 Potrivit contractului individual de muncă înregistrat la ITM la data de 22.02.2014, inculpatul a fost angajat la SC O SRL, începând cu data de 01.03.2014, în funcția de agent de vânzări. Din fișa postului reiese că atribuțiile sale de serviciu au fost acelea de preluare cu aviz de expediție a produselor, gestiune și vânzare a produselor, încasarea contravalorii produselor și predarea tuturor încasărilor și a documentelor fiscale.
- La 25.04.2014, inculpatul și-a însușit băuturi alcoolice și răcoritoare în valoare de 3239 lei. Băuturile fuseseră preluate de inculpat, cu aviz de expediție, la 20.03.2014. Ulterior, la 29.05.2014, inculpatul a reținut și suma de 2481 lei din totalul care trebuia predat societății la sfârșitul zilei și a cheltuit-o în interes propriu.
- Audiat fiind, inculpatul a declarat că a acceptat locul de muncă oferit de SC O SRL, societate comercială cu capital privat, tocmai pentru că ar fi avut posibilitatea să-și însușească produse și sume de bani, iar conducerea societății nu ar fi putut să constate aceasta decât prin efectuarea unor inventare.
- Fapta/Faptele inculpatului constituie:
- A. infracțiunea de delapidare în formă continuată, prevăzută de art. 295 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal;
 - B. infracțiunea de delapidare în formă continuată, prevăzută de art. 295 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 308 alin. 1 din Codul penal și art. 35 alin. 1 din Codul penal;
 - C. două infracțiuni de delapidare, prevăzute de art. 295 alin. 1 din Codul penal, în concurs.

Răspuns: B

- 5 La 01 februarie 2014, P a fost depistat conducând un autovehicul sub influența băuturilor alcoolice în Municipiul București și, urmare acestui incident, la 02 februarie 2014, a luat legătura cu inculpatul K, pe care îl cunoștea de mai mult timp, pentru a-i cere ajutor. K este organ de cercetare penală în cadrul Poliției orașului M din județul D.

Cu această ocazie, K i-a promis lui P că, dacă P îi dă 1.000 de euro, îl poate ajuta să nu fie trimis în judecată, respectiv îl va influența pe procurorul T, de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector X, care are dosarul în lucru, să nu dispună trimiterea în judecată. De asemenea, K i-a solicitat lui P să îi remită copiile unor acte medicale pentru a le depune la dosarul de la parchet.

Pentru fapta săvârșită la 01.02.2014, întrucât îmbibația alcoolică avută de P la momentul recoltării a fost peste limita legală, s-a dispus trimiterea în judecată, iar P a fost condamnat la o pedeapsă cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, sentința rămânând definitivă.

În luna martie 2014, P și-a pierdut locul de muncă din cauza condamnării suferite.

Ulterior, la 26 mai 2014, cu ocazia unei vizite a inculpatului K la domiciliul lui P, după ce a aflat că acesta nu mai are loc de muncă din cauza condamnării suferite, K i-a comunicat că are mai multe cunoștințe în cadrul SC A SA, societate comercială cu capital privat, printre care și pe U, care deține funcția de director general, cu atribuții în angajarea personalului, și îi este și prieten, astfel că îi poate obține angajarea prin influențarea lui U.

Pentru aceasta, K a cerut suma de 2.000 de euro, care i-a fost dată de P imediat. În prezența lui P, K l-a sunat pe U cu care a discutat condițiile generale de angajare la SC A SA și cu care a stabilit să se întâlnească în zilele următoare. După ce a terminat convorbirea, K i-a promis lui P că îl va determina pe U să îl angajeze și i-a cerut diploma de bacalaureat, cartea de identitate, diploma de absolvire a școlii de agenți, necesare pentru a face copii pentru întocmirea dosarului de angajare.

P a precizat că, întrucât nu s-a rezolvat problema cu angajarea, s-a gândit că inculpatul l-a păcălit, motiv pentru care a formulat plângere.

P a precizat și faptul că a crezut întotdeauna că inculpatul are influență asupra procurorului și asupra lui U, convingerea fiindu-i întărită de solicitările acestuia de a-i da diferite acte, dar și de convorbirea avută în prezența sa cu U.

Fapta/Faptele inculpatului K, săvârșite la 02.04.2014 și la 26.05.2014, constituie:

- infracțiunea de înșelăciune, prevăzută de art. 244 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal;
- infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin. 1 din Codul penal;
- o infracțiune de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000, în concurs cu o infracțiune de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 din Codul penal cu aplicarea art. 308 alin. 1 din Codul penal și art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000.

Răspuns: C

- 6 La 15.02.2014, pe timpul nopții, inculpatul B a intrat în locuința lui T prin efracție, cu scopul de a-și însuși bunuri de valoare mare. După ce a căutat în mai multe sertare, B a găsit suma de 2.500 lei pe care a luat-o și a introdus-o în buzunar. Când voia să părăsească locuința, B a fost surprins de T care a încercat să îl oprească în timp ce forma pe un telefon numărul de urgență al poliției. Pentru a-și asigura scăparea, B l-a lovit pe T cu pumnul în zona feței de mai multe ori.

Întrucât în cursul altercației T a spus că l-a recunoscut pe B, pentru că l-a văzut anterior, în casa lui R, astfel că acesta nu mai are scăpare, inculpatul a luat hotărârea să îl omoare pe T. B a luat un cablu de laptop din apropiere și l-a sugrumat pe T.

Ca urmare a violenței exercitate de B, victima a decedat, cauza decesului fiind asfixia prin comprimarea căilor respiratorii. Autopsia medico-legală a arătat și că toate celelalte leziuni (echimoze la nivelul feței) nu au avut legătură cu decesul.

Fapta/Faptele lui B constituie:

- infracțiunea de tâlhărie calificată, urmată de moartea victimei, prevăzută de art. 236 din Codul penal în referire la art. 234 alin. 1 lit. d și f din Codul penal raportat la art. 233 din Codul penal;
- infracțiunea de tâlhărie calificată, urmată de moartea victimei, prevăzută de art. 236 din Codul penal în referire la art. 234 alin. 1 lit. d și f din Codul penal raportat la art. 233 din Codul penal în concurs cu infracțiunea de violare de domiciliu, prevăzută de art. 224 alin. 1 și alin. 2 din Codul penal;
- infracțiunea de tâlhărie calificată prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. d și f din Codul penal raportat la art. 233 din Codul penal în concurs cu infracțiunea de omor calificat, prevăzută de art. 189 alin. 1 lit. d din Codul penal, în referire la art. 188 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: C

- 7 În cursul lunii decembrie 2013, între U și B s-a încheiat un înscris autenticat la Biroul Notarilor Publici, prin care U a declarat că a primit de la B suma de 9.000 lei, reprezentând contravaloarea imobilului situat în comuna X și s-a obligat să întocmească actul de vânzare-cumpărare în formă autentică până la data de 20 ianuarie 2014. În conținutul acestui înscris nu s-a descris suficient imobilul care a făcut obiectul tranzacției dintre părți, astfel că între acestea au apărut neînțelegeri legate de suprafața de teren aferentă construcției care urma să fie înstrăinată.
- Urmare a acestui fapt, la 04 februarie 2014, B a angajat-o pe R, avocat, pentru a-i acorda asistență juridică în vederea promovării unei acțiuni civile, în contradictoriu cu U, având ca obiect pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act de vânzare-cumpărare.
- Fără să se consulte cu clientul, R a promovat o acțiune civilă având ca obiect constatarea dreptului de proprietate al lui U, fără acordul acestuia din urmă, asupra altei suprafețe, de 392 mp teren, pentru completare până la întreaga suprafață de 642 mp, cu privire la care B înțelesese că s-a încheiat antecontractul de vânzare-cumpărare din decembrie 2013.
- Deși R nu a fost angajată de U pentru promovarea acestei acțiuni, R a tehnoredactat cererea de chemare în judecată în numele lui U, pe care a imitat semnătura acestuia.
- Acțiunea civilă a făcut obiectul dosarului nr. 111/999/2014 al Judecătoriei X, unde a fost înregistrată la 15 februarie 2014.
- Fapta/Faptele avocatului R, de a tehnoredacta cererea de chemare în judecată, de a imita semnătura lui U și de a utiliza cererea astfel concepută, constituie:
- infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. 1 din Codul penal;
 - infracțiunea de fals intelectual, prevăzută de art. 321 alin. 1 din Codul penal;
 - infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută de art. 322 alin. 1 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de uz de fals, prevăzută de art. 323 din Codul penal.

Răspuns: A

- 8 D a săvârșit infracțiunea de tâlhărie calificată prevăzută de art.234 alin. 1 lit. a, b din Codul penal, raportat la art. 233 din Codul penal.
- În fapt s-a reținut că, la 15.04.2014, prin simularea de calități oficiale și prin amenințare cu un cuțit, D i-a constrâns pe angajații unei case de schimb valutar să îi remită suma de 23.000 euro pe care și-a însușit-o. D a reușit să fugă de la locul faptei fără ca vreo persoană să sufere vreo lovire sau vătămare fizică.
- În vederea identificării și localizării lui D, la posturile de televiziune au fost difuzate câteva imagini surprinse de o cameră de supraveghere montată în apropiere de locul faptei, în care este vizibilă imaginea lui D.
- B este unchiul lui soției lui D, fiind fratele soacrei lui D. În seara zilei de 19.04.2014 B a văzut la un post de televiziune imaginile respective și l-a recunoscut pe D.
- La 20.04.2014, B a acceptat să îl ascundă pe D într-o locuință de vacanță pe care o deține în stațiunea S, astfel că l-a transportat, pe timpul nopții, cu un autoturism cu geamuri fumurii, până la locuința de vacanță, unde l-a lăsat să locuiască și i-a adus alimentele necesare pentru o săptămână. B i-a spus lui D că îl va ascunde acolo până când poliția nu o să-l mai caute pentru fapta din 15.04.2014.
- Fapta/Faptele lui B constituie:
- infracțiunea de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal;
 - infracțiunea de tăinuire, prevăzută de art. 270 alin. 1 din Codul penal;
 - infracțiunea de nedenunțare, prevăzută de art. 266 alin.1 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de favorizare a făptuitorului, prevăzută de art. 269 alin. 1 din Codul penal.

Răspuns: A

- 9 În data de 15 februarie 2014, în timpul nopții, inculpații A, C și F, majori, au sustras, forțând ușa și sistemul de pornire, dezactivând sistemul de alarmă și înlăturând sistemul de blocare a volanului, cu intenția de însușire, autoturismul marca Dacia Logan, proprietatea lui X, care era parcat în fața imobilului de domiciliu. Cu autoturismul sustras, cei trei inculpați s-au deplasat la domiciliul lui A, într-o localitate situată la circa 10 km de domiciliul lui X, unde au procedat imediat la dezmembrarea vehiculului, piesele de schimb rezultate fiind valorificate în piața auto.

Fapta/Faptele inculpaților săvârșite în dauna lui X constituie:

- A. infracțiunea de furt în scop de folosință, prevăzută de art. 230 alin. 1 din Codul penal în referire la art. 229 lit. b, d și e din Codul penal raportat la art. 228 alin. 1 din Codul penal, în concurs real cu infracțiunea de distrugere, prevăzută de art. 253 alin. 1 din Codul penal, ambele cu aplicarea art. 77 lit. a din Codul penal;
- B. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 229 lit. b, d și e din Codul penal raportat la art. 228 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 77 lit. a din Codul penal;
- C. infracțiunea de furt calificat, prevăzută de art. 229 lit. a, b, d și e din Codul penal raportat la art. 228 alin. 1 din Codul penal, cu aplicarea art. 77 lit. a din Codul penal.

Răspuns: B

- 10 În noaptea de 07/08 februarie 2014, M s-a deplasat la discotecă cu autoturismul marca S cu numărul de înmatriculare XXX. Ajuns la destinație, M a fost abordat de inculpatul D și, pe fondul unor neînțelegeri mai vechi, au intrat în conflict.

Pe parcursul incidentului, D l-a lovit pe M cu pumnul în piept și cu un băț în spate, doborându-l la sol, unde l-a abandonat. În timp ce se deplasa către autoturismul său, inculpatul a aplicat o lovitură cu bățul în oglinda retrovizoare stângă a autoturismului lui M, pe care a rupt-o, producând un prejudiciu de 600 lei. Deși nu a necesitat îngrijiri medicale ca urmare a loviturilor primite, după cum rezultă din examinarea medico-legală, imediat după incident, M a formulat plângere prealabilă susținând că a plătit 600 lei pentru a repara oglinda și că D l-a bătut. Incidentul a avut loc pe stradă, fără ca de față să fie și alte persoane.

Fapta/Faptele lui D constituie:

- A. infracțiunea de tâlhărie calificată, prevăzută de art. 234 alin. 1 lit. d și e din Codul penal în referire la art. 233 din Codul penal;
- B. infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. 1 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de distrugere, prevăzută de art. 253 alin. 1 din Codul penal;
- C. infracțiunea de distrugere, prevăzută de art. 253 alin. 1 din Codul penal, în concurs cu infracțiunea de lovire sau alte violențe, prevăzută de art. 193 alin. 2 din Codul penal.

Răspuns: B

- 11 Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 19 septembrie 2008 să se pronunțe asupra constituționalității Legii pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004. În susținerea sesizării s-a arătat că legea a fost modificată cu încălcarea prevederilor art.61 alin.1, art.75 și art.134 alin.1 din Constituție.

Curtea Constituțională a constatat:

- A. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este constituțională, întrucât camera decizională are libertate decizională și nu este obligată să adopte aceeași soluție legislativă;
- B. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este neconstituțională, întrucât s-au încălcat prevederile art.61 și art.75 din Constituție și a principiilor constituționale potrivit cărora o lege nu poate fi adoptată de către o singură cameră;
- C. că legea pentru modificarea și completarea art.54 din Legea nr.303/2004 este neconstituțională, întrucât s-au încălcat prevederile art.61, art.75 și art.134 alin.1 din Constituție și a principiilor constituționale potrivit cărora o lege nu poate fi adoptată de către o cameră care nu era forul decizional;

Răspuns: B

- 12 Prin Ordonanța din data de 15.02.2014 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de Urmărire Penală și Criminalistică, s-a pus în mișcare acțiunea penală față de inculpatul A.B. domiciliat în București sectorul 1, pentru comiterea infracțiunii de conflict de interese prev. de art.253 ind.1 alin.1 din Codul penal anterior (art.301 alin.1 din noul Cod penal) cu aplicarea art.5 alin.1 din noul Cod penal.

În fapt, s-a reținut că inculpatul A.B., în calitate de deputat în Parlamentul României, a propus angajarea fiului său A.C., în calitate de referent în cadrul biroului său parlamentar din circumscripția electorală nr.X și a avizat contractul individual de muncă al acestuia nr.Y/17.02.2013, pe perioadă determinată (17.02.2013 - sfârșit de mandat), încheiat cu Camera Deputaților, contract în baza căruia s-a realizat, în mod direct, un folos material pentru fiul său, în cuantum total de 20.600 lei, sumă plătită din bugetul Camerei Deputaților.

Fiind audiat de procuror la data de 17.02.2014, inculpatul a susținut, între altele, că mandatul său de deputat a încetat prin demisie, la data de 15.01.2014, depunând în acest sens acte, arătând și că, în prezent, este avocat în cadrul Baroului București.

În raport de datele speței, procurorul:

- A. va dispune declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București;
- B. va dispune declinarea competenței de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 1 București;
- C. va efectua în continuare urmărirea penală în cauză.

Răspuns: C

- 13 Prin ordonanța din data de 20.03.2014, procurorul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria T. a dispus în temeiul art.318 Cod procedură penală, renunțarea la urmărire penală față de suspectul C.C. pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. de art.207 alin.1 Cod penal. Totodată, după consultarea suspectului, prin aceeași ordonanță procurorul a dispus îndeplinirea obligațiilor prev. de art.318 alin.3 lit.a și b Cod procedură penală, precum și obligarea acestuia, în temeiul art.318 alin.5 Cod procedură penală, la plata cheltuielilor judiciare în favoarea statului.

În termenul legal, în temeiul art.339 Cod procedură penală, suspectul C.C. a formulat plângere contra soluției procurorului, la prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria T., invocând nelegala obligare la plata cheltuielilor judiciare.

Soluționând plângerea, prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria T., dispune:

- A. respingerea plângerii ca nefondată;
- B. respingerea plângerii ca inadmisibilă;
- C. admiterea plângerii, infirmarea în parte a ordonanței procurorului, în sensul înlăturării dispoziției privind obligarea suspectului la plata cheltuielilor judiciare în favoarea statului.

Răspuns: C

- 14 La data de 27.07.2010, Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia a arătat, între altele, că dispozițiile ce fac obiectul sesizării încalcă prevederile art.15 alin.2 și art.115 alin.6 din Constituția României.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art.1 alin.5, art.15 alin.2, art.16 alin.1 și art.115 alin.6 din Constituția României;
- B. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt neconstituționale, întrucât încalcă prevederile art.15 alin.2 și art.115 alin.6 din Constituția României;
- C. dispozițiile art.I pct.1 și art.II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.221/2009 și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din Titlul nr.VII al Legii nr.247/2005 sunt constituționale.

Răspuns: A

- 15 Prin sentința penală nr.X din data de 18.10.2010 Judecătoria H. a dispus condamnarea inculpatului F.G. pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.84 pct.2 din Legea nr.59/1934 și a admis în parte acțiunea civilă formulată de partea civilă C.V., obligând inculpatul la plata despăgubirilor civile în favoarea acesteia, în cuantum de 5.400 lei.

În considerentele hotărârii, sub aspectul laturii civile, instanța de fond a reținut că pretențiile părții civile au fost dovedite doar în parte, respectiv pentru suma de 5.400 lei, iar pentru restul sumei solicitate, pretențiile civile nu au fost dovedite.

În ceea ce privește soluționarea acțiunii civile, hotărârea pronunțată de Judecătoria H. este:

- A. nelegală, întrucât acțiunea civilă trebuia respinsă ca inadmisibilă;
- B. nelegală, întrucât acțiunea civilă a fost admisă doar în parte;
- C. legală, întrucât pretențiile civile au fost dovedite doar în parte.

Răspuns: A

- 16 Prin rechizitoriul din data de 01.03.2014 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului R.H. pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune prev. de art.244 alin.1 din Codul penal. În fapt, s-a reținut că la data de 21.02.2014, inculpatul R.H., a indus-o în eroare pe partea civilă F.S., cu privire la calitatea sa de proprietar al autoturismului pe care i l-a vândut, la data menționată. Totodată, s-a mai reținut că în cursul urmăririi penale, autoturismul a fost restituit de către procuror adevăratului proprietar, iar F.S. s-a constituit parte civilă în cauză, împotriva inculpatului, cu suma de 12.300 euro.

Soluționând acțiunea penală, instanța de judecată a dispus achitarea inculpatului R.H., întrucât a apreciat că nu există probe că acesta a săvârșit infracțiunea. Prin aceeași hotărâre a soluționat și acțiunea civilă.

Hotărârea instanței de judecată este:

- A. legală, întrucât instanța a soluționat ambele laturi ale cauzei;
- B. nelegală, întrucât instanța trebuia să lase nesoluționată acțiunea civilă;
- C. nelegală, întrucât instanța era obligată să disjunga acțiunea civilă.

Răspuns: A

- 17 Prin rechizitoriul din data de 07.02.2014 emis de Parchetul de pe lângă Tribunalul A. s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului D.A., pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.6 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul Penal, combinat cu aplicarea art.5 alin.1 Cod penal, reținându-se în fapt că în perioada 1 noiembrie 2013 - 1 februarie 2014, în baza aceleași rezoluții infracționale, inculpatul a reținut și nu a vărsat cu intenție, la scadență, sumele reprezentând impozite și contribuții cu reținere la sursă, în cuantum de 10.000 lei.
- Prin încheierea judecătorului de cameră preliminară de la Tribunalul A. s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății, în cauză nefiind ridicate din oficiu excepții și nici nu au fost formulate cereri sau excepții de către inculpat.
- Prin sentința penală din data de 30.03.2014 pronunțată de Tribunalul A., inculpatul D.A. a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.6 din Legea nr.241/2005 cu aplicarea art.35 alin.1 din Codul Penal și cu aplicarea art.83 din Codul Penal, pe un termen de supraveghere stabilit conform art.84 din Codul Penal. Totodată, instanța a impus inculpatului măsurile de supraveghere și obligațiile prev. de art.85 alin.1 din Codul Penal.
- Împotriva acestei hotărâri, în termen legal, prin avocat, a declarat apel inculpatul D.A.
- În motivele de apel, avocatul inculpatului a invocat excepția de necompetență materială a instanței de fond.
- Instanța judecând apelul, va dispune:
- respingerea apelului ca nefondat, menținând hotărârea atacată;
 - admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost desființată;
 - admiterea apelului, desființarea hotărârii atacate și rejudecarea de către instanța competentă.

Răspuns: A

- 18 La data de 19.11.2012, autoritățile judiciare competente din Spania au emis în cursul efectuării urmăririi penale față de cetățeanul român A.B., un ordin de indisponibilizare cu titlu provizoriu a autoturismului marca Toyota cu numărul de înmatriculare B-666-ABC, proprietatea acestuia, cu care a săvârșit pe teritoriul Spaniol, vătămarea corporală gravă a lui S.P, cetățean spaniol. Ordinul de indisponibilizare în vederea asigurării probelor a fost remis Parchetului de pe lângă Tribunalul București. În cuprinsul ordinului și a certificatului emis de autoritățile spaniole, traduse în limba română, s-a menționat că autoturismul marca Toyota cu numărul de înmatriculare B-666-ABC se găsește în curtea imobilului situat pe strada A, nr.1, București, sectorul 2. În baza ordinului de indisponibilizare, procurorul desemnat pentru executarea măsurii a luat, la data de 24.11.2012, măsurile necesare executării sale și a dispus prin ordonanță recunoașterea ordinului. Prezentându-se la locul indicat unde se afla autoturismul menționat, procurorul a constatat că A.N, fratele lui A.B, este proprietarul imobilului și a refuzat să-i permită pătrunderea în curtea locuinței pentru executarea măsurii. Ducerea la îndeplinire a ordinului de indisponibilizare presupune:
- executarea fără nicio altă formalitate și fără întârziere a ordinului de indisponibilizare;
 - încuviințarea efectuării percheziției domiciliare de către autoritățile judiciare române competente;
 - informarea imediată a autorității judiciare a statului emitent pentru completarea ordinului de indisponibilizare.

Răspuns: B

19 La data de 15.01.2010, AB, administratorul societății Dreams SA, ce avea ca obiect de activitate comercializarea substanțelor etnobotanice permise de lege, comandă unui partener din China o cantitate de 5 kg mefedronă, substanță introdusă în Tabelul I, Anexa la legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, prin OUG nr. 6/2010, publicată la 15.02.2010. Pachetul a ajuns în România la bordul unui avion în data de 01.02.2010, fiind înregistrat în magazia de import la data de 01.02.2010. Din înscrisurile de la dosar rezultă că la data de 18.02.2010, organul de urmărire penală (nu există informații cu privire la modalitatea de sesizare a organelor judiciare) dispune efectuarea unei constatări tehnico-stiințifice fizico-chimice asupra substanței pulverulente, probă ridicată în Vama Otopeni, în baza rezoluției de autorizare a reținerii corespondenței și a coletului poștal expediat către societatea lui AB. Raportul de constatare concluzionează că substanța analizată este mefedronă. La solicitarea organelor de poliție, lucrătoarea vamală CD îl contactează telefonic pe AB de trei ori în cursul zilei de 23.03.2010 și îi comunică faptul că are liber de vamă și este așteptat să ridice coletul, în caz contrar urmând a plăti taxa de depozitare. În cauză, la data de 24.03.2010, a fost efectuată o livrare supravegheată cu substituirea totală a drogurilor, autorizată de procuror. Lucrătorul vamal (agentul sub acoperire HM) i-a predat lui AB pachetul la vama Otopeni, după ce i-a dat acestuia asigurări cu privire la legalitatea operațiunii. Inculpatul a fost condamnat în baza rapoartelor agentului sub acoperire și a declarațiilor date de lucrătoarea vamală CD în cursul urmăririi penale, instanța respingând cererea inculpatului de administrare a altor mijloace de probă.

În raport de situația reținută:

- A. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat întrucât instanța și-a bazat condamnarea pe sublinierea dificultăților în sarcina anchetatorilor în acest domeniu și a exclus posibilitatea provocării;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat, întrucât în cauză nu a existat o provocare din partea agenților de poliție, iar inculpatul fusese anterior implicat în operațiuni cu substanțe etnobotanice;
- C. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va constata încălcarea art. 6 întrucât instanța internă și-a bazat condamnarea exclusiv pe probele obținute în cursul urmăririi penale și a respins cererea inculpatului de audiere a agentului sub acoperire și a lucrătorului vamal.

Răspuns: C

20 AB, cetățean român, este cercetat în Franța, în stare de libertate, pentru o infracțiune de omor săvârșită pe teritoriul acestui stat. La data de 02.02.2014, AB a părăsit teritoriul Franței și a revenit în România. La data de 05.02.2014, la solicitarea parchetului, instanța franceză competentă a emis mandat de arestare preventivă față de AB. La data de 25.02.2014, instanța franceză a emis mandat european de arestare privind pe cetățeanul AB și a sesizat instanța română pentru predarea acestuia.

În fața instanței române, AB a invocat faptul că mandatul european de arestare pentru efectuarea urmăririi penale a fost emis fără să fie citat și audiat în statul membru emitent, susținând că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Potrivit jurisprudenței CJUE, instanța română constată că apărarea invocată de AB:

- A. este întemeiată, întrucât instanța de emitere are obligația citării și audierii persoanei căutate în procedura emiterii mandatului european de arestare;
- B. este neîntemeiată, întrucât emiterea mandatului european de arestare emis în scopul urmăririi penale fără ca persoana căutată să fi fost citată și audiată de autoritățile judiciare emitente nu se numără printre motivele de neexecutare a unui asemenea mandat;
- C. este întemeiată, întrucât emiterea mandatului european în aceste condiții încalcă art. 47 și art. 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B